

„Forflag til Lov om Vhen Thors-
havns oeconomiske Bestyrelse.“ Exem-
plarer af Lovforflaget, som det er vedtaget af
Landsstinget, blive omdeelte til de Herrer
Medlemmer.

Fra Kammerherre, Stiftamtmand Dahl,
som Formand for Comiteen for den 10de
danste Landmandsforsamling, har jeg modtaget
Exemplarer af Plan for denne Forsamlings
Virksomhed, hvilke Exemplarer ere omdeelte til
de Herrer Medlemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:
Første Behandling af „Forflag til
Lov om Tillægsbevilling for Finants-
aaret fra 1ste April 1865 til 31te
Marts 1866.“ (Lovforflaget findes i Tillæg
A. Sp. 1147 ff.)

Sad: Dengang Lovforflaget om Efter-
givelse af Krigsskatten for 1864 for Vhen Fre-
dericias Vedkommende blev fremlagt i denne
Sal, var Hovedgjenstanden for Forhandlingerne
ved Sagens første Behandling, saaledes som
man maatte vente, fordi det ganske naturlig
meest maatte interessere dette Thing, Spørgs-
maalet om, hvorvidt det maatte være nødven-
digt paant at opføre Krigsskatten for det øvrige
Sjælland paa en Tillægsbevilling, forinden den
kunde opkræves og indgaae i Statskassen.
Dette Spørgsmaal har nu i det Forflag til
en Tillægsbevilling, som her foreligger, fundet
sin Afgjørelse, og jeg troer, fundet en saadan
Afgjørelse, som alle Parter kunne være vel
tjente med. Jeg tillader mig derfor ogsaa for
mit Vedkommende, som den, der dengang
sluttede mig til Ønsket om, at et saadant Be-
villingsforflag maatte fremkomme, at takke den
ærede Finantsminister for den Smødelommen,
han herved har viist.

Jeg ønsker dog ved den nu givne Leilighed
tillige at rette en Forespørgsel til den ærede
Finantsminister, som jeg haaber, han vil kunne
besvare strax. Der blev ved den Sags første
Behandling, som jeg sigter til, tillige opkastet
det Spørgsmaal, om det var nødvendigt, at
en saadan særlig Lov gif igjennem Rigsdagen,
naar en Bestemmelse blev opført i Tillægsbe-
villingen saaledes, som den her foreligger.

Jeg tillod mig dengang nærmest at udtale
den Mening, at den correcte Fremgangsmaade
var den, som var brugt af den ærede Finants-
minister, nemlig den baade at forelægge en
Lov, som kunde siges egentlig at være en For-
andring af Skatteloven, og ved Siden deraf
at holde Spørgsmaalet for sig selv om Op-
krævningen gjennem Bevillingsloven. Der var
imidlertid dengang om dette Spørgsmaal
forskjellige Meninger, og da Krigsskatloven jo
kun omfatter et Aar, saa, skjøndt jeg troer, at
den strenge Theori taler for den Fremgangs-
maade, der er fulgt, vil Praxis jo dog føre
med sig, at, naar man i denne Tillægsbevillings-
lov ikke opkræver Krigsskatten for Fredericia
for det forløbne Aar, vil der factist aldrig
nogensinde blive Tale om med Hensyn til Fre-
dericia at komme tilbage til Krigsskatloven for
1864, selv om ingen særlig Lov herom udkom-
mer. Det er derfor, jeg tillader mig at rette
den Forespørgsel til den ærede Minister, idet
jeg ikke kan antage det for ønskeligt, at der
om en saadan reen Formsg skalde her i Thing-
et eller mellem Thinget og Finantsministeren
fremkomme forskjellige Opfattelser, om han
ikke troer, at det hele Spørgsmaal mulig
kunde ordnes paa en saadan Maade, at
Lovforflaget om Eftergivelse af Krigsskatten
for Vhen Fredericias Vedkommende paa en
Maade henlægges, medens derimod Bestem-
melsen vedtages, saaledes som den staaer her
opført i Tillægsbevillingsloven. Saafremt den
ærede Finantsminister nemlig skalde mene, at
Sagen kunde ordnes tilfredsstillende paa en
saadan Maade, vil jeg, naagtet jeg egentlig troer,
at den Fremgangsmaade, Finantsministeren har
fulgt, er den fuldstændig correcte, for mit
Vedkommende være tilbøielig til at indgaae
paa, at den Lov, som jeg har omtalt, hen-
lægges, for at det saaledes kunde undgaaes, at
hele dette Spørgsmaal mere kommer under
Debat.

S. Pedersen: Jeg skal ikke komme ind
paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der skalde
være en Nødvendighed for ved en ny Bevil-
ling at give Lovhjemmel til at opkræve den
resterende Krigsskat for Sjælland, men hvad jeg
troer at slyde Sagen at gjøre opmærksom paa,